

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18352/2024
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Љиљана Спасојевић, адвокат из ..., против туженог „Тип Commerce“ доо Београд, кога заступа пуномоћник Јово Шћепановић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 781/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 781/23 од 07.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 59239/21 од 11.10.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужилци, на име стицања без основа, исплати износ од 3.418.132,50 динара, са законском затезном каматом, почев од 22.06.2010. године па до исплате, као неоснован и обавезан је тужилца да туженом надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 323.891,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 781/23 од 07.03.2024. године укинута је првостепена пресуда, обавезан тужени да тужилци исплати износ од 3.418.132,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.06.2010. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 301.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...103/24), па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона, на коју се у ревизији посебно указује.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је овлашћењем које је оверено пред Првим основним судом у Београду Ов. 57624/10 од 14.05.2010. године овластила туженог да у њено име и за њен рачун са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП закључи уговор о регулисању имовинско правних односа поводом непокретности тужиље које се налазе на катастарској парцели .. КО Палилула, као и да прими накнаду и њоме самостално располаже у циљу привођења наведене катастарске парцеле урбанистичкој намени, изградњом саобраћајнице – прилаза из ... улице у Београду. На основу овог овлашћења тужени је закључио са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП уговор дана 27.05.2010. године, и по основу тог уговора, у име и за рачун тужиље је од Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП примио 22.06.2010. године износ од 3.418.132,50 динара, а на име пренетог права својине на катастарској парцели .. КО Палилула и ½ идеалног дела стана број .. у згради у ... улици број .. у Београду, са тужиље на Дирекцију. Тужени примљени износ није исплатио тужиљи. Дописом од 23.11.2011. године Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП је обавестила туженог да је потребно да изврши исплату од 8.456.266,80 динара за недостајућу инфраструктуру на грађевинској парцели формираној од кп .. КО Палилула која је накнада обрачуната на основу члана 2. уговора од 06.02.2008. године и која ће бити умањена за 50% уколико буде извршена уплата до 15.12.2011. године. Тужени је наведену накнаду, умањену за 50% исплатио Дирекцији, и то у износу од 4.228.133,40 динара дана 15.12.2011. године.

Имајући у виду овако утврђео чињенично стање, након одржане расправе, другостепени суд је укинуо првостепену пресуду којом је био одбијен тужбени захтев и обавезао туженог да тужиљи исплати износ који је од Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП примио дана 22.06.2010. године.

Доносећи побијану одлуку другостепени суд је правилно применио материјално право, а за своју одлуку дао је довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата Врховни суд.

Наиме, чланом 8. Одлуке о критеријумима и мерилима за утврђивање закупнине и накнаде за уређивање грађевинског земљишта („Сл. лист Града Београда“ 16/03 и 22/03) прописана је обавеза накнаде за уређивање јавног грађевинског земљишта, као и лица која плаћају ову накнаду, а чланом 6. став 1. Одлуке о мерилима за утврђивање накнаде за уређивање грађевинског земљишта („Сл. лист Града Београда“ број 60/09...18/11) инвеститор је дужан да плати накнаду за уређивање грађевинског земљишта.

У току поступка тужени није доказао да је тужиља била инвеститор објекта на парцели ..., јер из уговора од 27.05.2010. године којом је регулисана исплата накнаде по основу преноса права својине на парцели .. КО Палилула са власника посебних делова зграде, међу којима је и тужиља, на Дирекцију за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП и регулисане исплате накнаде за њихов стамбени објекат у ... број .. произлази да су инвеститори изградње стамбено пословног објекта на парцели .. КО

Палилула „Инпа“ доо тужени и ББ. Допис од 23.11.2011. године којим је Дирекција обавестила туженог да је потребно да изврши исплату за недостајећу инфраструктуру на парцели формираној од кп.бр. .. упућен је туженом, при чему се нигде не наводи да се ради о обавези коју је тужила дужна да изврши, а она није ни наведена као лице коме допис треба да се достави. Из овлашћења које је тужила дала туженом произлази да се накнада коју тужени треба да прими и њиме самостално располаже произлази да се привођење урбанистичкој намени изградње саобраћајнице односи на кп.бр. .. КО Палилула, а не на кп.бр. .. КО Палилула, на коју се односи накнада из дописа Дирекције од 23.11.2011. године. Другостепени суд је правилно применио правила о терету доказивања и закључио да тужени није доказао да је накнада за уређење грађевинског земљишта за парцелу .. КО Палилула била обавеза тужиле. Зато је тужени дужан да тужили преда новац који је примио на основу наведеног овлашћења, у смислу члана 749. и члана 754. Закона о облигационим односима, са законском затезном каматом од дана пријема новца од 22.06.2010. године, а на основу члана 756. ЗОО, како је тужила тражила.

Неосновано се у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу чињенице ко је био инвеститор изградње објекта на кп.бр. .. КО Палилула, те да другостепени суд није извео доказ на ту околност – уговор закључен између тужиле и Предузећа за грађевинске услуге „ИМПА“ доо из Београда од 11.03.2005. године. Правилно је другостепени суд одбио да изведе овај доказ, јер је тужени тек у другостепеном поступку доставио овај доказ, при чему није учинио вероватним да без своје кривице овај доказ није могао да изнесе до укидања пресуде, у смислу члана 398. став 3.ЗПП.

На правилност и законитост побијане пресуде не утичу ни остали наводи ревизије којима се указује да је и тужила била инвеститор објекта који је изграђен на кп.бр. .., због чега је постојала њена обавеза да плати накнаду за уређење земљишта, а што је у њено име учинио тужени. Зато ти наводи ревизије нису посебно образложени.

Тужила је тражила трошкове ревизијског поступка за састав одговора на ревизију, али јој ти трошкови не припадају јер састав одговора на ревизију није била нужна радња у поступку, а у смислу члана 153.и члана 154. ЗПП.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић